22/01/2021

“Αποκαλύπτει” τα μυστικά του ο τύμβος Μεσιάς

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Ενδιαφέρουσες πληροφορίες για τον ταφικό τύμβο Μεσιά στο Κιλκίς, έδωσαν η σωστική αρχαιολογική έρευνα και οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν πρόσφατα. Όπως πληροφορεί με ανακοίνωσή του το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, η Εφορεία Αρχαιοτήτων Κιλκίς είχε διαπιστώσει πολλαπλές αρχαιοκαπηλικές απόπειρες σε διάφορα σημεία του τύμβου, ο οποίος βρίσκεται στα δυτικά του σύγχρονου οικισμού Μεσιάς του δήμου Παιονίας. Η σωστική αρχαιολογική έρευνα κρίθηκε σκόπιμη και εργασίες πραγματοποιήθηκαν στον τύμβο από τον Σεπτέμβριο έως και τον Νοέμβριο 2020.

«Η μεθοδική τεκμηρίωση της στρωματογραφίας επάλληλων τεχνητών παρειών (profiles) του κεντρικού τμήματος του τύμβου επέτρεψε σημαντικές παρατηρήσεις για την αποκατάσταση των σταδίων δημιουργίας του, όπως και την αναγνώριση της πλήρωσης των τυμβωρυχικών ορυγμάτων, που είχαν διανοιχθεί στον τύμβο κατά την αρχαιότητα, με κατάλληλο υλικό που συνέβαλε στη διατήρηση της ευστάθειάς του», αναφέρει η ίδια ανακοίνωση. Όσον, δε, αφορά την ανασκαφική έρευνα, αυτή «έφερε στο φως συλημένο ταφικό μνημείο ενδιαφέρουσας αρχιτεκτονικής μορφής του τύπου του κιβωτιόσχημου τάφου με θύρωμα και θήκες.

Ο τάφος αυτός δομήθηκε αριστοτεχνικά εντός ορύγματος, που είχε διανοιχθεί σε ιζήματα αμμώδους και αργιλομαργαϊκής σύστασης και προστατεύθηκε με περισσή γνώση από τις πλευρικές πιέσεις τους».

«Το μονοθάλαμο μνημείο, με διαστάσεις περ. 3,5 μ. μήκος, 2,5 μ. πλάτος και περί τα 3,0 μ ύψος, χτίστηκε με γωνιόλιθους από συνεκτικό μαργαϊκό ασβεστόλιθο και καλύφθηκε από οκτώ όμοιας σύστασης ορθογώνιους λίθους, εκ των οποίων οι επτά βρέθηκαν στη θέση τους. Ο τάφος έχει θυραίο άνοιγμα στην ανατολική πλευρά του, το οποίο στο πέρας μάλλον της βιογραφίας του φράχθηκε με γωνιόλιθους. Εσωτερικά ο θάλαμός του ήταν καλυμμένος με διαφορετικού πάχους και σύστασης κονίαμα στο δάπεδο (παχύ) και τους τοίχους (λεπτό), το οποίο διατηρείται ανέπαφο σε ελάχιστα σημεία. Στο δυτικό τμήμα του θαλάμου υπήρχε λίθινο θρανίο καθώς και δύο ειδικά διαμορφωμένες θήκες-εσοχές στον βόρειο τοίχο», σημειώνει στην ανακοίνωσή του το ΥΠΠΟΑ.

«Η σύληση του μνημείου, που πιθανότατα επιχειρήθηκε περισσότερες της μίας φορές κατά την αρχαιότητα, όταν επί αυτού είχε διαμορφωθεί μικρής έκτασης τύμβος ύψους περ. 2,20 μ, πριν τη δημιουργία του μεγάλου τηλεφανούς τύμβου, είχε ως αποτέλεσμα τη μερική καταστροφή της ανατολικής πλευράς του, μεγάλες φθορές στο εσωτερικό του και την αφαίρεση όλων των κινητών ευρημάτων. Από τα κτερίσματα της ταφής εντοπίστηκαν ελάχιστα ψήγματα φύλλων και λιγοστοί καρποί χάλκινου επίχρυσου στεφανιού, πιθανότατα μυρτιάς», όπως τονίζεται στην ανακοίνωση.

Το μνημείο βρίσκεται ένα χιλιόμετρο νότια από τον επισκέψιμο αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας Ευρωπού, σημαντικής πόλης κατά την αρχαιότητα (6ος/5ος αι. π.Χ. έως 6ο αι. μ.Χ.), γενέτειρας του Σελεύκου Α’ Νικάτορα, του σπουδαιότερου των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου, και σε διακριτό φυσικό αναβαθμό δυτικά του Αξιού ποταμού, από τον οποίο διερχόταν ο οδικός άξονας Ευρωπού-Πέλλας. Ο ταφικός τύμβος, διαμέτρου 32 μ. και ύψους 5,0 μ., δεσπόζει στην περιοχή, ‘τηλεφανές σήμα’ – σύμβολο της οικονομικής, πιθανότατα και της πολιτικής ισχύος επιφανούς μέλους της αριστοκρατικής τάξης της περιοχής κατά τον ύστερο 4ο αι. π.Χ. ή/και τον 3ο αι. π.Χ. Όπως επισημαίνει το ΥΠΠΟΑ, «η περαιτέρω μελέτη του αναμένεται να προσφέρει πιο ακριβή στοιχεία για τη χρονολόγησή του», ενώ είναι βέβαιο ότι «πρόκειται για μνημείο, που φιλοξένησε την ταφή ατόμου από εύπορη οικογένεια της Ευρωπού, με μεγάλες εκτάσεις γης στην κατοχή της, ορατό από τον σημαντικότατο οδικό άξονα Ευρωπού-Πέλλας».

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ